

Themadossier

Financiering (Resource Mobilization Strategy)

1) Wat is Financiering?

Verschillende leefmilieuverdragen, zoals het Verdrag inzake biologische diversiteit (VBD) en het Verdrag inzake klimaatverandering, delen eenzelfde financieel mechanisme: de Global Environment Facility (GEF), een internationale organisatie die fondsen biedt voor acties ondernomen ten voordele van het leefmilieu.

De GEF ondersteunt dus ook de Partijen van het Verdrag inzake biologische diversiteit bij het nakomen van hun verplichtingen. Meer bepaald worden fondsen voorzien om ontwikkelingslanden hierin te ondersteunen. Het fonds wordt elke vier jaar gespijsd met overheidsgeld van donorlanden. De werkgroep Financiering werkt een strategie uit rond de verdeling van de fondsen en zoekt naar middelen om nieuwe doelstellingen financieel te kunnen ondersteunen.

2) Wat is het probleem?

Bij de bescherming van het leefmilieu komt steeds hetzelfde probleem naar voor: een tekort aan financiële middelen om de nodige beheersplannen uit te voeren. Ook binnen het Verdrag inzake biologische diversiteit is financiering een onvermijdelijk probleem, en dan vooral voor minder rijke landen.

Het Verdrag ambieert steeds hoge doelstellingen, zowel voor de economische, sociale als ecologische pijler. Vaak kunnen ontwikkelingslanden echter niet de middelen opbrengen om het niveau van ambitie van het VBD te volgen. Om het Verdrag te doen werken, moet dus de nodige financiële en technische ondersteuning worden voorzien, met name voor ontwikkelingslanden.

3) Wat wil de COP bereiken?

Tijdens de COP 10 staan drie dossiers in de *spotlights*: het Strategisch plan 2011-2020, het protocol over Toegang en verdeling van voordelen (TVV) en Financiering. De landen uit het Noorden willen besluiten tot een ambitieus strategisch plan, terwijl de landen uit het Zuiden vooral vragende partij zijn voor een protocol rond Toegang en verdeling van voordelen. Voor beide dossiers is financiering nodig, zodat deze drie dossiers rechtstreeks met elkaar zijn verbonden. Het slagen van de COP 10 hangt daarom af van een evenwichtig compromis rond deze drie hete hangijzers.

Daarnaast is er ook nood aan een mentaliteitsverandering over de waarde van biodiversiteit. Nog te vaak worden ecosysteemdiensten, zoals de zuivering van water, de productie van zuurstof, bestuiving, visvangst of de regulering van het klimaat, gezien als 'publieke diensten': gratis en voor iedereen. Hun waarde wordt daarom vaak niet opgenomen in het huidige economisch systeem, zodat de beschadiging en het verlies van ecosystemen onbecijferd kan doorgaan.

Dit zette de Verenigde Naties aan een grootschalige studie uit te voeren: 'De Economie van Ecosysteemdiensten en Biodiversiteit' (The Economics of Ecosystems and Biodiversity, kortweg TEEB). Het initiatief wil de aandacht vestigen op de globale economische voordelen van biodiversiteit en onderstreept dat het verlies aan biodiversiteit en de achteruitgang van ecosystemen een groeiende kost inhouden. Het eindrapport wordt tijdens de COP 10 bekend gemaakt, en de resultaten zullen tijdens de COP worden aangevoerd om de biodiversiteit ook in economische discussies te integreren.

4) En in België?

Net als de andere Partijen draagt ook België elke vier jaar bij aan de fondsen van de GEF. België draagt over de komende vier jaar ongeveer 78 miljoen bij uit het budget voor Ontwikkelingssamenwerking. De financiële en technische ondersteuning van ontwikkelingslanden is dan ook onlosmakelijk met verbonden met de biodiversiteit: vooral in armere landen, die meestal erg biodivers zijn, zijn de inwoners voor hun inkomen en voedselproductie sterk afhankelijk van de biodiversiteit.